Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

16. října 2025 *

„Řízení o předběžné otázce – Antidumping – Rozšířené antidumpingové clo – Osvobození dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Číny – Osvobození dovozu malých množství malými podniky – Prahová hodnota 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ deklarovaných k propuštění do volného oběhu stranou nebo dodaných straně“

Ve věci C-659/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, Německo) ze dne 14. května 2024, došlým Soudnímu dvoru dne 9. října 2024, v řízení

A-GmbH & Co. KG

proti

Hauptzollamt C,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení: F. Schalin (zpravodaj), předseda senátu, M. Gavalec a Z. Csehi, soudci,

generální advokát: A. Biondi,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za A-GmbH & Co. KG: U. Reimer, Steuerberater,

– za Evropskou komisi: G. Gattinara a R. Pethke, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 14 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 88/97 ze dne 20. ledna 1997 o povolování osvobození dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky od rozšíření antidumpingového cla uloženého nařízením Rady (EHS) č. 2474/93, stanoveného nařízením (ES) č. 71/97 (Úř. věst. 1997, L 17, s. 17; Zvl. vyd. 11/25, s. 158), ve znění nařízení Komise (EU) č. 512/2013 ze dne 4. června 2013 (Úř. věst. 2013, L 152, s. 1) (dále jen „nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností A-GmbH & Co. KG (dále jen „dovozce“) a Hauptzollamt C (hlavní celní úřad C, Německo) ve věci podmínek dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Číny bez rozšířeného antidumpingového cla do Evropské unie.

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 71/97

3 Rada Evropské unie přijala nařízení (EHS) č. 2474/93 ze dne 8. září 1993 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky do Společenství a o konečném výběru prozatímního antidumpingového cla (Úř. věst. 1993, L 228, s. 1; Zvl. vyd. 11/51, s. 3).

4 S cílem zabránit obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením č. 2474/93 prostřednictvím dovozu součástí jízdních kol pocházejících z Číny, které se používají při montáži jízdních kol, do Unie, přijala Rada nařízení (ES) č. 71/97 ze dne 10. ledna 1997, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (EHS) č. 2474/93 z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky na dovozy některých součástí jízdních kol z Čínské lidové republiky a kterým se vybírá rozšířené clo z těchto dovozů, které jsou evidovány podle nařízení (ES) č. 703/96 (Úř. věst. 1997, L 16, s. 55).

5 Bod 38 odůvodnění nařízení č. 71/97 zní:

„Osvobození od antidumpingového cla je odůvodněné pro tato konečná užití: i) montážní operace, které nepředstavují obcházení, a ii) použití podstatných součástí jízdních kol v omezených množstvích malými podniky (zejména jako náhradní díly), které se nepovažuje za obcházení. V posledně uvedeném případě dovozy podstatných součástí jízdních kol pravděpodobně mají omezený ekonomický význam a vzhledem k počtu jízdních kol, která lze z těchto dovezených součástí vyrobit, nenarušují vyrovnávací účinek stávajícího cla ve smyslu čl. 13 odst. 2 písm. c) základního nařízení.

Aby zprostředkovatelské podniky, které podstatné součásti jízdních kol nedovážejí přímo, mohly tyto součásti kupovat od dovozců a prodávat je montážním subjektům, které neobcházejí antidumpingové clo, měly by být tyto operace rovněž sledovány v rámci systému kontroly konečného užití.“ *(neoficiální překlad)*

6 Článek 3 odst. 1 a 2 druhá odrážka tohoto nařízení stanoví:

„1. Komise po konzultaci s poradním výborem stanoví nařízením opatření nezbytná k povolení osvobození dovozů podstatných součástí jízdních kol, které neobcházejí antidumpingové clo uložené nařízením (EHS) č. 2474/93, od cla rozšířeného podle článku 2.

2. Nařízení Komise obsahuje zejména ustanovení týkající se

[…]

– povolování osvobození od cla vztahujícího se na dovozy podstatných součástí jízdních kol, které byly uskutečněny zejména zprostředkovateli nebo – za účelem použití v malých množstvích – malými podniky, jakož i kontroly těchto dovozů.“ *(neoficiální překlad)*

Nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013

7 Body 3 a 4 odůvodnění nařízení č. 88/97 znějí:

„(3) Toto nařízení by mělo stanovit jasné pokyny pro zúčastněné strany o způsobu provozování rozšířeného systému. Zejména by mělo obsahovat jasná ustanovení o způsobu, kterým lze osvobodit některé dovozy podstatných součástí jízdních kol od rozšířeného cla a jak lze povolení tohoto osvobození získat.

(4) […]

[…] přímé dovozy podstatných součástí jízdních kol by měly být osvobozeny od rozšířeného cla, jsou-li navrženy na propuštění do volného oběhu montážním subjektem, který byl Komisí osvobozen, nebo jeho jménem.

[…] dovozy podstatných součástí jízdních kol by měly být osvobozeny od rozšířeného cla také v případě, kdy jsou povoleny v rámci kontroly zvláštního použití a jestliže jsou konečně dodány osvobozenému montážnímu subjektu anebo jsou navrženy na propuštění do volného oběhu nebo dodány určité straně v omezených množstvích. V tomto ohledu je vhodné obdobně použít současný mechanismus kontroly zvláštního použití […]. Jestliže je navrženo na propuštění do volného oběhu nebo dodáno určité straně měsíčně méně než 300 jednotek součástí jízdních kol jakéhokoli druhu, budou mít tyto dovozy podstatných součástí jízdních kol omezený ekonomický význam a pravděpodobně nepodkopají účinek cla uloženého nařízením (EHS) č. 2474/93. Proto by neměly být považovány za obejití.

[…]“

8 Článek 14 nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013, nadepsaný „Osvobození s výhradou kontroly zvláštního použití“, stanoví:

„Jsou-li dovozy podstatných součástí jízdných kol deklarovány k propuštění do volného oběhu jinou osobou než je osvobozená strana, jsou osvobozeny od uplatnění rozšířeného cla ode dne vstupu referenčního nařízení v platnost, pokud bylo celní prohlášení podáno v souladu se strukturou integrovaného sazebníku ES (Taric) uvedenou v příloze III a s výhradou podmínek

uvedených v článku 82 nařízení [Rady] (EHS) č. 2913/92 [ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307)] a v článcích 291 až 304 nařízení (EHS) č. 2454/93, které se použijí s nezbytnými změnami, pokud:

a) podstatné součásti jízdních kol jsou dodány straně osvobozené podle článků 7 nebo 12;

b) podstatné součásti jízdních kol jsou dodány jinému držiteli povolení ve smyslu článku 291 nařízení (EHS) č. 2454/93;

c) je deklarováno k propuštění do volného oběhu stranou nebo dodáno straně měsíčně méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ. Počet součástí deklarovaných k propuštění do volného oběhu kteroukoli stranou nebo dodaných kterékoli straně se vypočte na základě počtu součástí deklarovaných k propuštění všemi stranami nebo dodaných všem stranám, které jsou sdruženy nebo mají vyrovnávací ujednání s dotyčnou stranou, nebo

d) podstatné součásti jízdních kol k použití při montáži jízdních kol vybavených pomocným motorem (doplňkový kód TARIC 8835).“

Nařízení č. 88/97 ve znění prováděcího nařízení (EU) 2023/611

9 Článek 15 odst. 2 nařízení č. 88/97 ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/611 ze dne 17. března 2023 (Úř. věst. 2023, L 80, s. 67) stanoví:

„Když se o stranách uvedených v odstavci 1 zjistí, že deklarovaly k propuštění do volného oběhu nebo přijaly dodávky podstatných součástí jízdních kol v rozsahu překračujícím prahovou hodnotu uvedenou v čl. 14 písm. c) nebo že nespolupracují při šetření, již nejsou považovány za osoby nespadající do oblasti působnosti čl. 13 odst. 2 nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (EU) 2016/1036 [ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21)] a veškerá povolení osvobození udělená těmto stranám se zruší se zpětnou účinností. […]“

Prováděcí nařízení 2023/611

10 Body 23 až 25 prováděcího nařízení 2023/611 znějí:

„(23) Osvobození by mělo být rovněž zrušeno, pokud se zjistí, že osvobozená strana uplatňuje praktiky, které obcházejí rozšířené clo, mimo jiné tím, že maří nápravné účinky cla dovozem významného množství. Z článku 14 písm. c) nařízení [č. 88/97 ve znění z roku 2013] vyplývá, že nápravné účinky cla budou mařeny, pokud strana buď deklaruje k propuštění do volného oběhu nebo jí je dodáno 300 nebo více jednotek pro každý typ podstatných součástí jízdních kol.

(24) V zájmu zajištění právní jistoty a transparentnosti by [prahová hodnota stanovená v čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013] měla být v nařízení [č. 88/97] výslovně uvedena.

(25) Komise dále považuje za vhodné vyjasnit výklad prahu stanoveného v čl. 14 písm. c). V tomto ohledu by se měsíční práh méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ měl vztahovat k měsíčnímu průměru jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ během období 12 měsíců ode dne vstupu příslušného povolení pro zvláštní použití v platnost. Celková délka jednoho nebo několika období v žádném případě nesmí být delší než doba platnosti příslušného povolení pro zvláštní použití.“

Celní kodex Unie

11 Článek 211 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1, dále jen „celní kodex Unie“), nadepsaný „Povolení“, v odst. 1 písm. a) stanoví:

„Povolení vydané celními orgány se vyžaduje pro:

a) použití režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku, režimu dočasného použití nebo režimu konečného užití“

12 Článek 254 celního kodexu Unie, nadepsaný „Režim konečného užití“, v odstavci 1 stanoví:

„Režim konečného užití umožňuje, aby bylo zboží z důvodu svého zvláštního účelu propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 Dovozce v rámci své činnosti dováží z Číny různé díly jízdních kol. Za tím účelem je již několik let držitelem povolení pro konečné užití vydaného Hlavním celním úřadem C. Toto povolení, které mu bylo uděleno na základě článku 254 celního kodexu Unie, mu v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku umožňuje propustit do volného oběhu v Unii zboží s úplným nebo částečným osvobozením od cla z důvodu jeho konečného užití.

14 Toto povolení se původně týkalo:

– podstatných součástí jízdních kol dodaných straně osvobozené podle nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 [čl. 14 písm. a)],

– dodávek jiným držitelům povolení pro režim konečného užití ve smyslu článku 254 celního kodexu Unie a článku 291 nařízení Komise č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), kteří sami neprovádějí dovozní formality [čl. 14 písm. b) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013],

– a měsíčních dovozů méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ, které jsou buď deklarovány k propuštění do volného oběhu stranou nebo dodány straně [čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013].

15 V povolení se uvádělo, že každý měsíc může být deklarováno pro vlastní účely nebo dodáno příslušnou stranou na jiné strany (konečné odběratele) méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ. V důsledku změn postupně provedených celní správou však povolení přestalo zahrnovat osvobození odpovídající článku 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013.

16 V roce 2018 požádal dovozce celní správu na základě čl. 211 odst. 1 písm. a) celního kodexu Unie o rozšíření téhož povolení se zpětným účinkem k 1. lednu 2018, tak aby zahrnovalo i osvobození stanovené v čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013.

17 V tomto ohledu tvrdil, že toto ustanovení umožňuje osvobození od rozšířeného antidumpingového cla zejména tehdy, pokud je měsíčně „dodáno“ jedné a téže straně méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol. Podle dovozce musí být tento případ osvobození chápán v tom smyslu, že dovozce, který dováží součásti jízdních kol za účelem jejich dodání svým různým odběratelům, je v rámci své činnosti oprávněn měsíčně dovézt s osvobozením od antidumpingového cla 299 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ a na každého odběratele.

18 Celní správa tuto žádost zamítla, načež dovozce její zamítavé rozhodnutí napadl žalobou u Finanzgericht (Finanční soud, Německo); ten žalobu zamítl a potvrdil rozhodnutí, jímž bylo rozšíření dovozcova povolení pro konečné užití zamítnuto.

19 Uvedený soud měl za to, že osvobození uvedené v čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 je stanoveno pouze pro malé podniky, a že se tedy musí omezit na takové situace, kdy je méně než 300 jednotek dodáno celkem všem odběratelům daného dovozce dohromady. Tento výklad podle něj podporuje čl. 3 odst. 2 druhá odrážka nařízení č. 71/97, který v podstatě stanoví, že nařízení o osvobození, které Komise přijme, musí stanovit „povolování osvobození od cla vztahujícího se na dovozy podstatných součástí jízdních kol, které byly uskutečněny zejména zprostředkovateli nebo – za účelem použití v malých množstvích – malými podniky, jakož i kontroly těchto dovozů“.

20 Dovozce podal proti rozhodnutí Finanzgericht (finanční soud) opravný prostředek „Revision“ k Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, Německo), který je předkládajícím soudem.

21 V této souvislosti uvedl, že pojem „malé podniky“ ve smyslu posledně uvedeného ustanovení není platnou právní úpravou definován a cílem nařízení č. 88/97 je pouze zabránit obcházení antidumpingového cla v situaci, kdy by více podniků deklarujících zboží dodávalo jednomu odběrateli zboží v množství, které by v souhrnu překračovalo stanovenou prahovou hodnotu. Pro účely osvobození od antidumpingového cla je tedy podle dovozce třeba určit nikoli objem podstatných součástí jízdních kol prodávaných zprostředkujícími podniky jiným hospodářským subjektům, ale měsíční množství nakonec dodané každému konečnému odběrateli. Kromě toho se podle něj v případě prahové hodnoty „méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol“ měsíčně jedná o osvobozené množství, tj. že 299 těchto jednotek zůstává osvobozeno i v případě překročení této prahové hodnoty, a nikoli o limit pro přiznání osvobození, tj. že by se neuplatnilo žádné osvobození, kdyby strana měsíčně deklarovala a dodala více než 299 těchto jednotek.

22 Předkládající soud má za to, že řešení sporu, který mu byl předložen, závisí na tom, jaké dovozy podstatných součástí jízdních kol jsou osvobozeny od rozšířeného antidumpingového cla, a v tomto ohledu má pochybnosti o výkladu čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013.

23 Zaprvé si klade otázku, zda lze osvobození uvedené v tomto ustanovení kombinovat s jiným osvobozením ve smyslu písm. a) nebo b) téhož článku 14. V tomto ohledu má předkládající soud za to, že osvobození od rozšířeného antidumpingového cla stanovené v tomto čl. 14 písm. a) a b) sice lze kombinovat s osvobozením uvedeným v jeho písm. d), avšak je tomu tak proto, že se týkají různých příjemců výrobků a různých montážních operací, a nemohou se tedy překrývat. Strana by se naproti tomu mohla dostat do rozporu s cílem nařízení č. 88/97 spočívajícím v osvobození pouze dovozů malého hospodářského rozsahu, kdyby využila osvobození podle čl. 14 písm. a) nebo b) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 ve spojení s osvobozením uvedeným v čl. 14 písm. c) téhož nařízení ve znění změn, neboť by tak mohla každý měsíc dovážet více než 299 jednotek podstatných součástí jízdních kol bez antidumpingového cla.

24 Zadruhé si předkládající soud klade otázku, zda z hlediska čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 může být v povolení konečného užití stanoveno osvobození od rozšířeného antidumpingového cla pro méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol měsíčně na jeden typ na každého odběratele, nebo zda se tato maximální prahová hodnota vztahuje na všechny odběratele dohromady. Uvádí, že znění tohoto ustanovení neposkytuje v tomto ohledu žádné vodítko a jeho široký výklad by mohl vést k obcházení antidumpingového cla. Rovněž uvádí, že způsob, jakým strana provozuje svou činnost nebo působí na trhu, by měl být v rámci posuzování této otázky irelevantní.

25 Zatřetí si předkládající soud klade otázku, zda prahová hodnota „méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ“ měsíčně ve smyslu čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 představuje limit pro přiznání osvobození, kdy osvobození od rozšířeného antidumpingového cla zcela zanikne, jestliže strana deklaruje a dodá více než 299 jednotek měsíčně. Ve prospěch tohoto výkladu podle něj hovoří záměr unijního normotvůrce, aby se osvobození stanovené v tomto ustanovení vztahovalo na malé dovozce nebo příjemce výrobků.

26 Za těchto podmínek se Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 14 písm. c) [nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013] vykládán v tom smyslu, že toto osvobození od rozšířeného antidumpingového cla lze v rámci téhož povolení režimu konečného užití ve smyslu článku 254 celního kodexu Unie zkombinovat s ostatními osvobozeními stanovenými v čl. 14 písm. a) nebo b) nařízení č. 88/97 [ve znění z roku 2013]?

2) Může být čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 [ve znění z roku 2013] vykládán v tom smyslu, že v povolení lze od rozšířeného antidumpingového cla osvobodit měsíčně méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ na odběratele?

3) Jedná se v případě množství menšího než 300 jednotek za měsíc, uvedeného v čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 [ve znění z roku 2013], o limit pro přiznání osvobození, v důsledku čehož nárok na osvobození od rozšířeného antidumpingového cla v plném rozsahu zanikne, pokud strana deklaruje nebo dodá dále více než 299 jednotek měsíčně, nebo o osvobozené množství, v jehož případě je bez ohledu na jeho překročení od antidumpingového cla každopádně i nadále osvobozeno 299 jednotek?“

K předběžným otázkám

K první otázce

27 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 vykládán v tom smyslu, že osvobození od rozšířeného antidumpingového cla, které je v něm stanoveno, může být v rámci jednoho a téhož povolení konečného užití ve smyslu článku 254 celního kodexu Unie spojeno s dalším osvobozením podle čl. 14 písm. a) nebo b) tohoto nařízení ve znění změn.

28 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je třeba pro výklad ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 14. března 2024, VR Bank Ravensburg-Weingarten, C-536/22, EU:C:2024:234, bod 35 a citovaná judikatura).

29 Pokud jde zaprvé o znění dotčených ustanovení, je třeba konstatovat, že ani článek 254 celního kodexu Unie, který je výslovně uveden v první otázce, ani článek 211 tohoto kodexu – oba týkající se povolení konečného užití – nebrání tomu, aby v povolení konečného užití mohla být stanovena kombinace několika druhů osvobození od antidumpingového cla.

30 Stejně tak nelze z jednotlivých druhů osvobození postupně uvedených v čl. 14 písm. a) až c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 a spojených spojkou „nebo“ vyvodit, že by jeden druh osvobození nutně vylučoval jiný. Jeden důvod pro osvobození sice může sám o sobě zakládat nárok na uplatnění režimu osvobození od rozšířeného antidumpingového cla, avšak tím nelze vyloučit, aby se totéž povolení pro konečné užití podle článků 211 a 254 celního kodexu Unie odvolávalo na více důvodů pro osvobození.

31 Zadruhé je třeba uvést, že s ohledem na bod 38 odůvodnění nařízení č. 71/97, který uvádí důvody pro zavedení osvobození od rozšířeného antidumpingového cla, a s ohledem na bod 4 odůvodnění nařízení č. 88/97 se obecná systematika čl. 14 písm. a) až c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 jeví být navázána na cíl posledně uvedeného nařízení, který spočívá v povolování dovozů podstatných součástí jízdních kol, které mají spíše omezený hospodářský význam, bez rozšířeného antidumpingového cla.

32 Je tedy málo pravděpodobné, že by kombinované uplatňování takových osvobození ohrozilo cíl sledovaný zavedením antidumpingového cla, a to jak z hlediska množství jízdních kol, která mohou být vyrobena z takto dovážených podstatných součástí, tak z hlediska hospodářsky omezené povahy dovozů, které jsou od tohoto cla osvobozeny.

33 S ohledem na předchozí úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození od rozšířeného antidumpingového cla, které je v něm stanoveno, může být v rámci jednoho a téhož povolení konečného užití ve smyslu článku 254 celního kodexu Unie spojeno s dalším osvobozením podle čl. 14 písm. a) nebo b) tohoto nařízení ve znění změn.

Ke druhé otázce

34 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 vykládán v tom smyslu, že v povolení konečného užití ve smyslu článku 254 celního kodexu Unie lze stanovit osvobození od rozšířeného antidumpingového cla pro méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol měsíčně na jeden typ na každého odběratele, nebo zda se tato prahová hodnota vztahuje na všechny odběratele daného držitele povolení dohromady.

35 Rovnou je třeba připomenout, že v rozsudku ze dne 29. července 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, body 33 a 34), již Soudní dvůr dovodil, že čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013, který zavádí osvobození *de minimis* ve prospěch některých hospodářských subjektů, „stanoví měsíční množstevní omezení a uvádí, že výpočet počtu jednotek se provádí s ohledem na všechny strany, které jsou sdruženy nebo mají vyrovnávací ujednání s dovozcem nebo s deklarantem“.

36 V podstatě se tedy vycházelo z toho, že tato výjimka *de minimis* stanoví maximální počet jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ, tedy méně než 300 jednotek, které může na základě čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 každý měsíc dovážet dovozce, který není osvobozen od daně, bez ohledu na počet podniků/osob, kterým následně tyto jednotky dodává.

37 Takový výklad je v souladu s cílem nařízení č. 88/97, kterým je povolovat osvobození od rozšířeného antidumpingového cla pouze tehdy, pokud neohrožuje cíle sledované zavedením uvedeného cla. Povolování dovozů osvobozených od takového cla, které by sice byly omezeny na méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol měsíčně na jeden typ na každého odběratele, ale s tím, že by tyto součásti mohly by být dodány potenciálně neomezenému počtu odběratelů, by přitom mohlo tyto cíle ohrozit.

38 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 musí být vykládán v tom smyslu, že v povolení konečného užití ve smyslu článku 254 celního kodexu Unie lze stanovit osvobození od rozšířeného antidumpingového cla pro méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol měsíčně na jeden typ pro všechny odběratele daného držitele povolení dohromady.

Ke třetí otázce

39 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 vykládán v tom smyslu, že překročení prahové hodnoty „méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ“ měsíčně znamená, že straně, která deklaruje a dodá více než 299 jednotek měsíčně, nepřísluší žádné osvobození od rozšířeného antidumpingového cla na základě uvedeného ustanovení.

40 Předně ze znění čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 nevyplývá, že by se v případě prahové hodnoty „méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ“ měsíčně jednalo o osvobozené množství, které by při překročení zakládalo v rozsahu nepřekračujícím tuto hodnotu nárok na osvobození od rozšířeného antidumpingového cla.

41 Naproti tomu z čl. 15 odst. 2 nařízení č. 88/97 ve znění prováděcího nařízení 2023/611 mimo jiné vyplývá, že pokud strany deklarovaly k propuštění do volného oběhu nebo přijaly dodávky podstatných součástí jízdních kol v rozsahu překračujícím práh uvedený v tomto čl. 14 písm. c),

jakékoli povolení udělené těmto stranám pro účely osvobození se zruší se zpětnou účinností. Z toho vyplývá, že uvedená prahová hodnota je hodnotou, jejíž překročení tyto strany zcela připravuje o takové osvobození.

42 Je pravda, jak uvádí Komise ve svém písemném vyjádření, že tento vývoj unijní právní úpravy přinesl vyjasnění vzhledem k rozdílné praxi vnitrostátních celních orgánů. Z bodu 23 odůvodnění prováděcího nařízení 2023/611 však vyplývá, že tuto prahovou hodnotu je třeba považovat od jejího stanovení nařízením č. 88/97 v jeho původním znění za hodnotu, jejíž překročení vede k tomu, že se povolení osvobození zruší. To je rovněž potvrzeno bodem 24 odůvodnění tohoto prováděcího nařízení, ve kterém se uvádí, že by „prahová hodnota [*de minimis*] měla být v nařízení [č. 88/97] výslovně uvedena“, a to „[v] zájmu zajištění právní jistoty a transparentnosti“, jakož i bodem 25 odůvodnění uvedeného prováděcího nařízení.

43 Dále, jak uvádí předkládající soud a jak vyplývá z bodu 4 odůvodnění nařízení č. 88/97, osvobození v režimu konečného užití bylo zavedeno za účelem umožnění dovozu nebo dodávek v malých množstvích, které mají omezený hospodářský význam. Umožnit hospodářským subjektům, které uskutečňují dovoz nebo přeprodej ve velkém rozsahu, aby mohly mít automaticky nárok na určité osvobozené množství přinejmenším u části takových transakcí, by přitom ohrozilo cíl sledovaný antidumpingovou právní úpravou.

44 Předkládající soud konečně odkazuje na rozsudek ze dne 12. května 2021, Hauptzollamt B (Kaviár druhů jeseterů) (C-87/20, EU:C:2021:382). V uvedeném rozsudku měl Soudní dvůr za to, že množství 125 gramů kaviáru jeseterů na osobu, jehož dovoz není podmíněn předložením dovozního povolení, představuje limit pro přiznání osvobození, přičemž vycházel zejména ze skutečnosti, že dané ustanovení musí být považováno za výjimku, která musí být jako taková předmětem striktního výkladu.

45 Skutkové okolnosti věci v původním řízení se liší od skutkových okolností věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, neboť ty se týkaly ochrany ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi na základě nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (Úř. věst. 1997, L 61, s. 1; Zvl. vyd. 15/03, s. 136).

46 Nic to však nemění na tom, že cílem antidumpingové právní úpravy je v projednávaném případě ochrana evropského průmyslového odvětví jízdních kol a osvobození od rozšířeného antidumpingového cla na základě nařízení č. 88/97 je přiznáno pouze u transakcí, které nepředstavují obcházení, zejména u transakcí ve prospěch malých podniků. Článek 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 tedy musí být považován za výjimku pro malé podniky, jejichž činnost vzhledem k jejímu malému hospodářskému dopadu nespadá do působnosti ustanovení, jejichž cílem je zabránit obcházení rozšířeného antidumpingového cla.

47 S ohledem na výše uvedené je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že čl. 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění z roku 2013 musí být vykládán v tom smyslu, že překročení prahové hodnoty „méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ“ měsíčně znamená, že straně, která deklaruje a dodá více než 299 jednotek měsíčně, nepřísluší žádné osvobození od rozšířeného antidumpingového cla na základě uvedeného ustanovení.

K nákladům řízení

48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 14 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 88/97 ze dne 20. ledna 1997 o povolování osvobození dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky od rozšíření antidumpingového cla uloženého nařízením Rady (EHS) č. 2474/93, stanoveného nařízením (ES) č. 71/97, ve znění nařízení Komise (EU) č. 512/2013 ze dne 4. června 2013, musí být vykládán v tom smyslu, že toto osvobození od rozšířeného antidumpingového cla může být v rámci jednoho a téhož povolení režimu konečného užití ve smyslu článku 254 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, spojeno s dalším osvobozením podle čl. 14 písm. a) nebo b) nařízení č. 88/97 ve znění změn?**

2) **Článek 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění nařízení č. 512/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že v povolení konečného užití ve smyslu článku 254 nařízení č. 952/2013 lze stanovit osvobození od rozšířeného antidumpingového cla pro méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol měsíčně na jeden typ pro všechny odběratele daného držitele povolení dohromady.**

3) **Článek 14 písm. c) nařízení č. 88/97 ve znění nařízení č. 512/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že překročení prahové hodnoty „méně než 300 jednotek podstatných součástí jízdních kol na jeden typ“ měsíčně znamená, že straně, která deklaruje a dodá více než 299 jednotek měsíčně, nepřísluší žádné osvobození od rozšířeného antidumpingového cla na základě uvedeného ustanovení.**

Podpisy